

leta 1811 do letos toraj lepa svota 972 čč. mašnikov. Ob koncu dodan je imenik čč. duhovnikov — pisateljev naše vladikovine. Žal, da je Dunajski g. urednik ta znamenek tako enostransko skrčil. Izostalo ni samo častitljivo ime velezaslužnega gospoda avtorja (spisatelja) te razprave, ampak tam pogrešamo imena dra. Murko, P. Dajnko, A. Kremlj, Šerf, in obilo drugih lavantincev, ki imajo pravico do naslova pisateljev. V slovenskem prevodu bi se dalo to lepo spopolniti. J. Voh.

Gospodarske stvari.

Plašljivost konj.

Pravo sitnost imajo vozniki, kočijaži pa tudi jahalci, ako pridejo s svojimi konji železnici preblizu in se živali vstrašijo železnega konja. Nesreča nikoli ne miruje in pregostokrat se dogodi, da ravno v tem hipu prisopiha hlacon, vstraši konje in sreča je, če ne pride v takih slučajih kedo ob življenje. Temu pa se v okoli pride, ako se živali privadijo železnici in vlaku. Tu ne pomaga nič, ne pretepanje, ne vpije. Le malo potrpežljivosti in previdnosti je treba in ne bo se več konj strašil ali bal nobenega hrušča ali šuma, naj prihaja od katerekoli strani, če vidi vlak ali tudi ne. Kedar je vlak blizu, postavi naj se žival tako, da vidi prihajajoči hlacon, pa ne, kakor je navada, tako, da ga le sliši, vidi pa ne. Naj se drži, če je plašljiv in sicer tako dolgo, da je vlak mimo njega oddrdral. Če je treba, se to večkrat ponovi in tako se navadi tudi tej neizgodi. Ker razvidi, da mu hlacon in šum nič hudega ne stori, ne boji se ga več. Prej pa, ko teh stvari ni videl, pač pa občutil bič, menil je, kakor naravno, da prihajajo bolečine in tepež od železnice. Veliko nesreč bi se po tem takem ugnalo, ako se navadijo konji na vlak, ker se tudi drugega hruma ne vstrašijo za kar si bodi.

Gozdi in podnebje.

Vsakdor si želi lep, zelen gozd, vsaj blizu, če že ne v lastno posestvo. Kaj pomeni dobro obraščeni gozd za gospodarja, je dovolj znano, ne potrebuje nobene daljše razlage. Žalostne so pokrajine, ki so brez te naravne lepote, brez temnih gozdov, ki so tolikega pomena in vpliva. Med drugimi vrlinami pač ni najmanjša ta, da gozd jako vpliva na podnebje. To pripoznava vsakdo, a razlogov in dokazov le malokdo vé nasteti in celo ljudje, ki se z naravo mnogo bavijo, niso jednaki misli, zakaj ima gozd tolik upliv na podnebje, pač pa v tem, da ni boljšega sredstva od gozda za čiščenje zraka.

Dolgo se je sodilo, da so gozdi le zavolj svojega kisleca tako dobrodejni, a mnogi so jeli nad tem razlogom dvomiti, češ, saj je zunaj gozda ravno toliko, včasih še več kisleca, kakor v njem.

Drugi vvaževajo splošno snažnost in čistoto zraka v gozdu, ki je brez vseh tistih škodljivih zračnih mijazmov, ki zrak na drugih krajih tako okužujejo, ki so to, kar so mrčesa, nesnažna. Listje in veje so pravi cedilniki za tako nesnago in zrak ostane čist, zdrav.

Tudi to je prevelikega pomena, da se v gozdu temperatura ne spreminja tako hitro, pa tudi ne tako močno, kakor v krajih, kjer je malo dreves. Veter se pod gostim drevjem komaj pozna in le maja vršičke ter ne more tako uplivati na nižje rastline, kakor na planoti. Tla, ki so suha, se ne napijejo pri deževju tako hitro mokrote, kakor zunaj gozda, ker vdržejeje veje in gosto listje vodo in ji branijo, da ne poplavi na enkrat cele krajine.

V gozdu se slednjič nikdar toplota tako ne povikša, kakor je to drugače navada, n. pr. ob času pesjih dnij. To je pa zopet za zrak jako koristno, ker ostane čist vsakojakih snovij, ki so tolikokrat vzrok hudih, nalezljivih boleznij. Ko bi že gozd ničesar druga ne prinašal gospodarju, moral bi ga že zato marljivo gojiti, ker tako uspešno skrbi za čistost zraka in s tem za zdravje ne le posameznika, temveč celih krajev.

Blage učinke gozdov spoznali so in spoznavajo ljudje še le tedaj, ko se posekajo, ko jih ni več in se pokažejo razne neugodnosti, celo nesreče, ki izvirajo iz tega, ker na daleč okoli ni gozda. Prav hudo pa je v takih slučajih to, da se taka škoda ne popravi v nekaj letih, ampak da vzdihujejo prebivalci mnogo desetletij po blagodejnem gozdu. Le počasi in z nepopisljivim trdom se zopet zasadi nov gozd posebno, če se je prej do cela posekal in potrebil, tako, da je sneg, dež, veter in burja zemljo odnesla in kraj opustošila. Še dalje pa se mora čakati, da vzrastejo mlada drevesca v košata in velika. Treba je previdnim biti in skrbeti, da se ne posekajo gozdovi na daleč okrog.

Trtno listje — klaja.

Celo listje vinske trte rabi se že v nekaterih krajih kot klaja za živino in sicer dovolj uspešno. Mnogi celo trdijo, da ni nič slabše od nemške detelje, kar se jakovosti tiče. Ne le, dokler je zeleno, ampak tudi suho dobro ugaja živini. Jako ji vstrežeš, ako perje malo popariš in osoliš. Tudi listje od raznih dreves jeli so že porabljivati kot klajo, n. pr. jelševo, vrbovo, jesenovo ali brstovo, seveda le v takih letih, kedar je malo navadne klaje. Na to naj se tudi tu in tam naši slov. kmetje opozarjajo, ker je le prevelikokrat letina slaba.

Brezobrestna posojila za obnovo po trsnih ušici ugonobljenih vinogradov, morejo se dobiti iz državnih in deželnih zakladov. Kedar se pa naj vložijo prošnje za taka posojila, izvemo iz naslednjega, od c. kr. okr. glavarstva v Ptui izdanega »razglašja«, ki se glasi: S pozivom na določbe zakona z dne 28. marca 1892, drž. zak. štev. 61, glede podelitve brezobrestnih posojil za obnovo po trsnih ušici okuženih vinogradov, se s tem obče naznani, da se morajo prošnje za taka posojila za leto 1894 najkasneje do 30. novembra t. l. semkaj predložiti, kjer se izvejo tudi vse dotične podrobnosti, in dobé potrebni pomočki.

Ta razglas se ima zanesljivo v treh zaporednih nedeljah ali praznikih pri farni cerkvi obglasiti.

Sejmovi. Dne 20. novembra v Ivniku, pri Sv. Juriju ob Pesnici, v Podsredi, na Ljubnem, v Rušah; na Gornji Polskavi, Šostanji in v Slov. Gradcu. Dne 21. novembra v Slov. Bistrici, v Arvežu, pri Sv. Barbari v Haložah, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, pri Sv. Juriju na Tabru in v Podčetrtku. Dne 22. novembra v Arnožu. Dne 24. novembra pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Dopisi.

Iz Ljutomerske okolice. (Razmere na soli Sv. Petra tik Radgone.) Dolgo smo čakali, da »Tagespost« se kakšni članek o znanej univerziteti za »kuhaldaj in slobeniš« prijavi, a je vse čakanje zastoj. Ker se ona več ne oglasi, smo pač mi govoriti prisiljeni. Meseca septembra je »Tagespost« veliko lepega o tej soli bralcem pripovedovala, ali Bogu bodi potoženo, bilo je skoro vse, od prve do zadnje vrstice, neresnično, posebno pa to, da so ljudje s poukom šole Sv. Petra

tako neizrečeno zadovoljni. Resnica je in ostane, da v tej šoli, v kateri se skoro 600 slovenskih otrok podučuje, gotovo stoti del teh ubogih, siromašnih dec pravilne materinščine ne zastopi, še manj pa govori. Kako pa je z nemškim? Ne veliko bolje, kakor s slovenskim; je-li drugače mogoče? Malo brati, pisati in kaki slovenski »Aufsac« raz table prepisati, to gotovo se ni vse, kar peto-razrednica dovršiti more. Do zdaj je še vse pri starem, šolsko nadzorstvo se tudi malo briga. Čudno je to, da ministerstvo bolje na to ne gleda, da se za take častnice zdravi in trezni možje volijo. Je že tako, bolje bo tudi enkrat! Prvo je, da pride na to univerzitetno slovenščino zmožno učiteljstvo. Mi zahtevamo, da se na podlagi materinščine nemški jezik podučuje, da se vsi predmeti razun nemščine v maternem jeziku predlagajo in da se otroci ne trpinčijo z okornim jezikom in da se otrokom, ako jih postava v solo tira, tudi kaj za življenje podaje. Mi dalje zahtevamo in prav določno tirjamo, da se slovenskemu jeziku ne kradejo učne ure v korist »kuhel-dajč«. Naši deželni in državni poslanci so prisiljeni interpelacijo v državnem in deželnem zboru staviti in se ne vtolažiti z odgovorom, kateri ne predružači nekrivičnih razmer na tej šoli. Spremi me o poletnem popoldne na holmec Sv. Petra, videl bodeš deco »turnati« in slišal bodeš »nemško komando«; se ve, da deca namesto »links um«, »rechts um« in namesto »rechts um, links um« napravijo. Ako samo »komando«, brez tega, kako deca to izpolnjuje, slišiš, mislil bodeš: Sv. Petra šola je nemška in stoji na nemških tleh. Tega pač gospod »respekter« gotovo še videl ni! Ne mislite, vi »orehovci«, da odkar godete v »pecirku« in »pecirkšulratu« prve gosli, da smo zdaj puško v turšico pometali. Ravno zdaj je nevarnost velika in ravno zdaj smo dolžni ljudstvo podučevati, ker ne trpimo, da slovensko drevje donaša nemčurski sad. Nemčurske in nemške vzreje proč in to naj prvo pri »šoli«!

Iz Gornje Radgone. (Marsikaj) Pri nas je bilo letos malo branja, ali nismo si sami krivi, da nismo obile trgatve imeli, ker bi ne bili škropili. Ni tako! Jaz, pa tudi sosedje moji so škropili od 90. leta vsako leto, vendar ni bilo trgatve, vinogradi pa so lepo zeleni, z dolgimi rozgami. Bode me kdo vprašal, kaj pa je temu krivo? To, da je po zimi trs ozebel, potem pa je iz starine poglalo, tako trsje pa grozdja nima, pa ga bode tudi prihodnje leto na takih trtah malo ali nič in takih vinogradov je v Gornji Radgoni tri četrtine. Tedaj bi tudi prav primerno bilo, da bi se okrajni zastop in občinski predstojniki za to kaj pobrigali, da bi se dača znižala v letih, ko ni branja. Naš Orehovski »komidant« se sicer napinja in pri vsaki priliki govori, da moramo kmeti vkup držati, on pa, da nam pomaga, pa k čemu? Denar iz mošnje spravljati in nam okrajne doklade nalagati, potem pa »s pavovim perjem« svoje črno perje zakriti — ali o tem še kedaj kaj več! Sedaj še le to, kar Mariboržanka o našem gospodu »hotmanu« ve. Ker smo imeli kontumacijo zoper pse, dal je ta imenitni mož, ki nima nikake krivice na sebi, table, »kontumacija zoper pse«, nabiti ob cestah v tem pa tudi na nek križ pri cesti. Križ je neke ženke, ki je našega preroka podučila, da takih tabel ne nabijajo na Boga posvečene kraje. Kaj ne, da vam je to omikan mož? Njegovi prijatelji so njemu enaki. Žal, da jih imamo sedaj v okrajnem šolskem svetu; njih se smemo pač veseliti malo drugače, kakor naši pradedi turskih janičarjev.

Iz Savinjske doline. (Mrzla sapa) me je pri gnala do Vas, gospod urednik, ker mislim, da bode pri Vas še gotovo kak kotic, da si moje utrple ude malo pogrejem in svoje težave in naše napake nekoliko potožim. Se ve, da imam marsikaj, pa danes potožim Vam

bolj potrebne reči, ki so mi že dolgo na srcu. Znano je, da od nekda pri nemčurskih Celjanih velja samo tvoj groš, iz tebe se pa norčujejo in te zasmehujejo. Ne jezi se, saj veš, da vsaka reč en čas trpi, tako bo tudi teh nemčurčkov konec, to pa brž, ko se ti spame-metuješ in jih pri miru pustiš — z grošem in telesom. Toraj idi od njih na kolodvor! Ko se vsedeš na vlak, kako prijetno se voziš po krasni Savinjski dolini! Tam misliš, hvala Bogu, zdaj sem zopet na lepih slovenskih tleh, ali h krati te nekaj razburi, da bi kar z vlaka skočil; pripeljal si se na slovensko postajo, pa zagledaš nemški napis: Platrovič in nekaj dalje druga postaja Sachsenfeld itd. Ali tu se hočem nekoliko dalje pomuditi: lepi Žavec in izvrstni Slovenci, to je za te! Samo nekaj je obžalovanja vredno, da ne morem zamolčati, ker me je preveč v srce zbadlo. Ko se pomečeš od postaje, zagledaš krasno gostilno, ali idi dalje, tu se razprostira pred teboj zopet lepo novo poslopje; to bi bilo za te, ko rad pivo piješ! Ko pa nekoliko bolj ogleduješ to poslopje, kako se začudiš! Glej ga no, s kakimi črkami nemški napis: Bier-Bräuerei in pa to od slovenskega pivarja! Zdaj pa le naprej na dvorišče, tamkaj še le prideš na Prajsovsko; to ti je prava Germanija, da bi kar v zrak skočil, sami nemški napisi! Naj jih omenim nekaj: Malztenne, Schweinstall, Ochsenstall, Pferdestall itd. Ko gledam te blažene nemške napise, zdite se mi dve reči jako smešni: ena unih tablic je narobe pribita; se ve, da ubogi hlapec, nevešč nemškega jezika, jo je narobe pribil. Njemu ne smemo tega pa za zlo vzeti in drugo je še bolj smešno, edino stranišče je v dvojnem jeziku. Pa še nekaj, kar mi je že več krčmarjev toževalo, zakaj njegov stari hlapec, ki niti besede ne razumi nemške, vozi z volom voz z nemškim napisom »Bräuerei Sahsenfeld«? No zdaj pa recite, ali ni to obžalovanja vredno, da gospod pivar tako malo čišla svoj materni jezik? Ako se v tem ne poboljša, bomo ga prišteli k onim Celjanom, katere sem prej omenil, da jim je le za slovenski groš, ne pa za te, tedaj pa smo prisiljeni, da se prestavimo od tacega na videz narodnjaka — slovenski krčmarji.

Od Sv. Jakoba v Slov. goricah. (Občinske volitve) za tukajšnjo občino so se lani, dne 17. dec. vršile, a zaradi nekaterih nepostavnosti so bile takrat ovržene. Dne 21. in 22. marca letošnjega leta so bile nove volitve, zavoljo popačenja volilnih listov so bile z odlokom c. kr. namestnije v Gradcu, dne 13. septembra 1893 št. 20.040 spet ovržene in predstojnik, g. Alojzij Reisman, je v preiskavi, kakor je bilo to že v »Slov. Gospodarju« št. 33 poročano. O razpisanih novih volitev še ni sluha ne duha; Reisman se vedno še drži predstojnikovega stola, kakor klešč; v občini ni reda, a škode vedno več; kedaj bo tega konec?

Iz Razbora pod Sv. Uršulo. Na praznik vseh svetnikov prinesel mi je kmet lep šopek hruskovega cveta. Za ta visoki kraj gotovo nekaj nenavadnega v tem poznem času. Tudi jagode v solnčnih krajih eveltejo. Letina v vseh zadevah je prav dobra; posebno veliko mošta smo dobili, le krme je manj, kakor navadno, pa pomanjkanja, ker je slame veliko, vendar ne bode. Vsi hvalimo Boga.

Iz Ljutomora. (Pojasnilo.) V zadnji številki cenjenega Vašega lista poročal Vam je Vaš dopisnik »Popotnik« v nekem dopisu krivo, prištevši mene k ljutomerskim Nemcem, oziromanemškutarjem. Ker mi je tako neresnično pisarenje neljubo in lahko, da tudi v gmotno škodo, prosim, naj blagovoli slavno uredništvo ukreniti, da se v bodoči številki Vašega lista popravi. Bil sem vedno iskren, zaveden narodnjak, celi čas mojega tukajšnjega bivanja sem ud ljutomerske čitalnice in po mogočnosti podpiratelj vsacega narodnega pod-

jetja. Da Nemcev iz svojega štacuna ne podim, je vsa-
cemu treznomislemu človeku jasno. Gospod dopisnik
je gotovo sodil le po imenu, ali bil je krivo poučen.

Viljem Schneider.

Iz Vitanja. (Dostavek. Sadjereja.) V šte-
vilki 45. »Slov. Gosp.« od dne 9. novembra 1893 se
bere v članku: Kmečke razmere, da je »pripro-
sta občina Stranice« poslala v Gradec prošnjo,
naj se spremeni kmetom neugodna lovska postava. Ne
vem, ali je res imenovana občina Stranice odposlala
takšno prošnjo. Pač pa smo v številki 35. »Slov. Gosp.«
od dne 31. avgusta 1893 od besede do besede objavili
prošnjo, katero je odposlala c. kr. kmetijski družbi v
Gradcu občina Ljubnica in Stenice pri Vitanju, naj se
spremeni lovska postava. In kmalu za Ljubnico je isto
storila občina Brezen pri Vitanju. V kratkem bodo sle-
dile prošnje drugih tukajšnjih občin. Tu pa še omenim,
da se v dotični prošnji na strani 288 »Slov. Gosp.« v
4. in 5. vrsti od zgoraj naj bere tako-le: »In vendar
nima poljedelec pričakovati postavne odškodnine, ako
polja in drevja postavno ne okovari«. Slovenski rodo-
ljubi! Vsak sadjerejec pričakuje z nekakim strahom pri-
hodnjo zimo. Brezštevilna poljedelska dela so kriva, da
ni brez velike škode mogoče, sadnih drevesec v jeseni
tako zavarovati, da bi jih zajci ne poškodovali. Če Vam
je res mar za blagor našega kmeta, spodbujajte župane,
naj se pridružijo zgoraj imenovani prošnji. Nikar ne
tarnajte in nikar ne mislite, da se bo visoka gospoda
sama spomnila ubogega kmeta; saj vemo, da se dosti-
krat prosi in prosi, pa se še nič ne doseže. Če se pa
celo ganili ne boste, nimate celo nič pričakovati.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar so se v nedeljo podali v Mo-
nakovo ter se vrnejo še dnes ali jutri na Dunaj. —
Državni zbor je sklican na dan 23. novembra. Na
dnevnom redu ni sicer novega, toda novo ministerstvo
se ta dan predstavi v drž. zboru in knez Windisch-
Grätz naznani brez dvoma načrte vlade za nje pri-
hodnje delovanje. Seja bode na vsak način zanimiva.
— Baron Gautsch ostane v drž. službi in bode najbrž
višji oskrbnik Terezijanišča.

Štajarsko. Ker je grof Wurmbrand minister za
trgovino, treba bode novega dež. glavarja. — Posveče-
vanje novega škofa bode še le h koncu decembra v
Solnem gradu, v Gradcu pa bode potem na praznik Sv.
Treh Kraljev slovesno vsprejemanje. — Nemški konser-
vativci niso nič veseli nove vlade, vendar pa še njih
poslanci niso izstopili iz »kluba konservativcev«; poču-
kati še hočejo, kaj da poreče knez Windisch-Grätz, ko
predstavi ministre v drž. zboru.

Koroško. Čudno je, zakaj uradniki, ki se štejejo
za Nemce, silijo tako na slov. tla; človek bi mislil, da
je Nemec najraje med Nemci! Ali ni tako, kajti ravno
nemški uradniki so rajši na slov. delu Koroške. Nič bi
še to ne bilo hudega, ali lepo ni potem od njih, če
hočejo, naj se slov. ljudstvo kar prelevi v nemško njim
na ljubo. V tem oziru imamo mi na Štajarskem, še več
pa Korošci sila slabih skušenj. Tam je sedaj posebno
gorek za nemštvo baron Mac Newin, c. kr. okr. glavar
v Celovcu. Škoda je za sicer poštene kmete, ki se udajo
nemškutariji, zapeljani po njegovih sladkih besedah. —
Slov. čitalnica v Glinjah ima dne 26. novembra svoj
letni občni zbor v gostilni L. Zablačana.

Kranjsko. V Novem mestu se snuje novo kat.

politično društvo in se pričakuje od njega plodonosno
delovanje. Može, ki so na čelu osnivalnega odbora, so
nam znani za delavno in odločne katolike. — Sad ved-
nega hujskanja, katero se v nekaterih slov. listih vdo-
mačuje, je sedaj preiskava zoper več slov. gimnazijcev
v Ljubljani. Če še tudi sedaj ne uvidi gospoda, ki ščuje
zoper škola in duhovništvo, kam da tako pisarenje pelje,
tedaj je slepa in je nje sovraštvo do cerkve večje, ka-
kor rodoljubje, na katero se tako rada sklicuje.

Primorsko. Slov. stariši imajo v Gorici hudo
vojsko z mestnim zastopom, kajti s silo jih hoče le-ta
pripraviti, da pošljejo svoje otroke v laško šolo. Doslej
pa zastoj in če ostane njih večina trdna, mora se
mesto udati ter napraviti za slov. otroke slov. šolo. —
V Trstu je v mestnem zastopu laška, liberalna gospoda
na vrhu in vsled tega raste dolg mesta naglo, ker se
z denarjem dela potrata; izlasti za laške šole izdaja se
preveč denarja.

Hrvaško. Hrvaški listi se ozirajo sem ter tje
tudi na Slovence ter se tako njih bralci lahko podučijo
o naših razmerah. Bilo pa bi dobro, ko bi oni listi le
take reči razglaševali, ki so resnične, ne pa le trditve
ene stranke zoper drugo. — V Karlovcu imajo sedaj
skorej vsak teden v »Zorinem domu« hrv. gledišče in
ne manjka jim nikoli hvaležnih gledalcev.

Ogersko. Ko je dobil minister dr. Wekerle od
svitlega cesarja dovoljenje za to, da predloži načrt po-
stave o »civilnem zakonu«, nastalo je med judi veliko
veselje. Minister pa se je držal klaverno in sodimo, da
ne brez uzroka, zakaj veliko težavo bode še imel s tem
načrtom, predno bode iz njega postava. Razsodni može
pa sploh misliti, da bi taka postava bila velika nesreča
za ogersko državo, tedaj bolje, če je ne bode!

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so bili une dni nekoliko
zboleli, toda so sedaj že zopet ozdraveli in ravno dnes
so vsprejeli 4000 francoskih romarjev.

Italija. Kralj Umberto biva v Monzi in tje je
prišel tudi avstrijski minister za vunanje zadeve, grof
Kalnoky. Ker je prišel tje pa tudi italijanski minister
Brin, misli se, da je važna zadeva, o kateri se vršijo
ondi razprave.

Francija. Odkar so ruski častniki zapustili fran-
coska tla, povprašuje se ljudstvo, čemu je bilo toliko
vriša, dokler so bili v Toulonu in v Parizu. Odgovora
ne zna nihče, kajti o kaki zvezi teh dveh držav sedaj
ni duha ne sluha. — »Katoliška liga« (zveza) se v no-
vem času kaže v lepi luči ter pripravlja zborovanje na
raznih krajih; najbolji govorniki kažejo ljudem nevar-
nosti, v katere tira republiko v prvi vrsti framasan-
stvo in može, ki imajo sedaj vladno v rokah.

Anglija. Vladi je te dni poročal tisti admiral,
ki si je ogledoval francoske vojne ladije: našel je te
neki vse v najboljšem stanu in sodi, da je francoska
država že skorej sedaj tako močno na morju, kakor je
angleška. Zadnja je bila doslej prva v tem oziru in to
čast si hoče še tudi naprej ohraniti; zato bode pa ji
treba sedaj globoko v žep seči, ker bode treba novih
in večjih vojnih ladij.

Nemčija. V to državo so poslali ogerski judje
veliko sena, toda tako, ki ni bilo za rabo. Sedaj pa ga
kupci ne marajo vzeti in judje bodo vsaj tokrat imeli
škodo, ali bodo se že kedaj odškodovali. Za jude nam
ni skrb, škoda pa je za dobro ime naše države. —
Drž. kancelar, grof Caprivi je brž premagal svoje so-
vražnike, kajti utihnili so in nič več ne pišejo zoper
njega. Ali pa jim je ukazal Bismarck tako?

Rusija. Čudna novica se raznaša o ruski vladi;
ona namreč svetuje Nemčiji, naj se razoroži t. j. ve-